

+

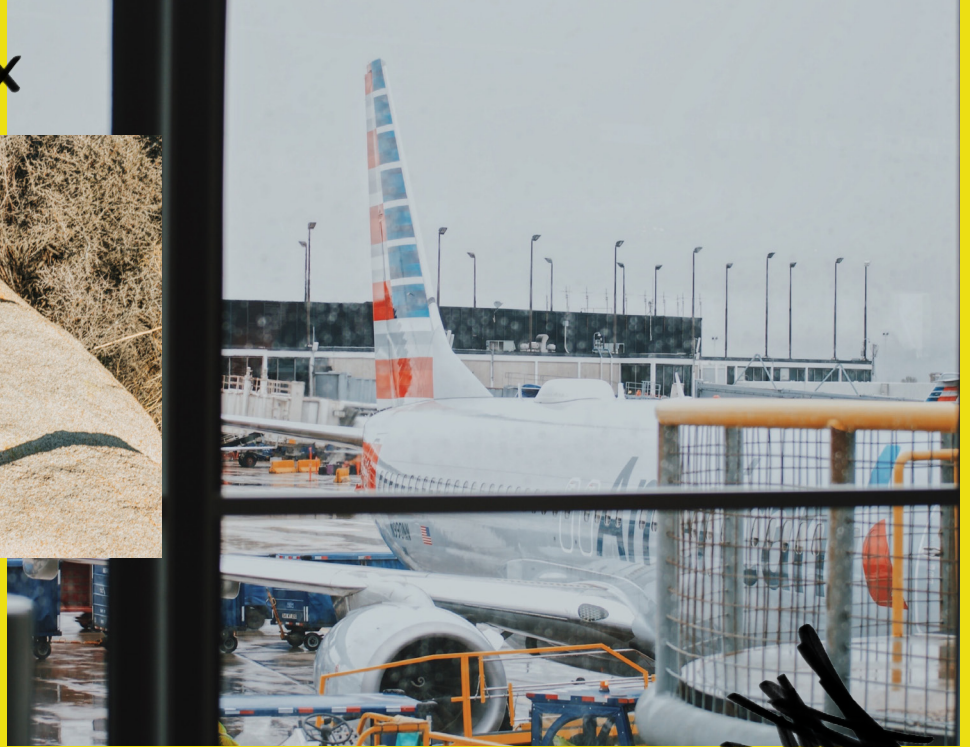
+

x

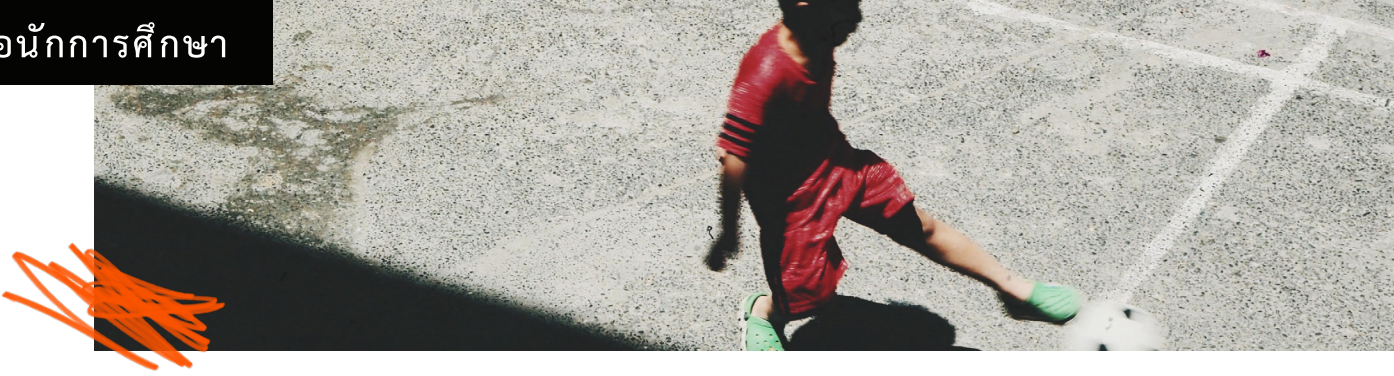
คู่มือนักการศึกษา

การคำนุญระดับโลก

การคำนุญถือเป็นภัยคุกคามต่อคนรุ่นหลัง ส่งผลกระทบต่อเด็กและ
เยาวชนของเรา มันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ถูกซ่อนเร้นในที่ซึ่งมองเห็น
ได้ และบ่อนทำลายโครงสร้างทางสังคมทั้งหมด รวมถึงโรงเรียนของ
เราด้วย เรารู้ว่าไม่มีชุมชนไหน (ในเมือง ชนบท หรือชานเมือง) - ไม่มี
โรงเรียน กลุ่มทางเศรษฐกิจสังคม หรือกลุ่มนักเรียนใด ที่มีภูมิคุ้มกัน
ต่อการคำนุญ

การค้ำนุษย์คืออะไร

การค้ำนุษย์คือการจัดหา การควบคุม การใช้ร่างกายหรือแรงงานของผู้คนด้วยวิธีการบีบบังคับ หลอกลวง และ/หรือ ขู่เข็ญ มันคือการค้าทาาสยุคใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อชาย หญิง และเด็กนับล้านทั่วโลก ทั้งยังเกิดขึ้นในชุมชนของเราด้วย ผู้เยาว์ผู้ใดที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ถูกชักนำให้กระทำความผิดทางเพศเชิงพาณิชย์ ถือว่าเป็นผู้เสียหาย ของการค้ำนุษย์ตามกฎหมายของประเทศไทย ไม่ว่าจะเข้าไปโดยการบีบบังคับ หลอกลวงหรือขู่เข็ญ¹

- โดยคร่าว ๆ แล้ว ๑ ใน ๔ ของผู้เสียหายจากการค้ำนุษย์เป็นเด็ก²
- ในปี ค.ศ.๒๐๑๙ มี ๕๔ จังหวัดที่รายงานคดีการค้ำนุษย์³
- และในปีเดียวกันนั้น เด็ก ๑ ใน ๖ คนที่หนีออกจากบ้าน ซึ่งถูกรายงานไปยังศูนย์เพื่อเด็กหายและถูกแสวงหาประโยชน์แห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (NCMEC) มีแนวโน้มจะตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำนุษย์⁴

การแสวงหาประโยชน์จากเด็กทางออนไลน์คืออะไร

การแสวงหาประโยชน์จากเด็กทางออนไลน์ คือการชักชวนผู้เยาว์ (บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) ให้ผลิตสื่อแสดงการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก (CSAM) หรือบันทึกภาพเคลื่อนไหวของตนเอง และรวมถึงเข้าร่วมการถ่ายทอดสดกิจกรรมทางเพศ ไม่ว่าจะถูกบันทึกไว้หรือไม่ก็ตาม บ่อยครั้งที่ผู้กระทำผิดจะหลอกล่อเด็กให้เข้าร่วมในการกระทำดังกล่าว โดยเริ่มจากการสร้างสายสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ขณะที่รูปแบบอื่น ๆ ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศนั้นได้แก่

- การแบล็คเมลล์ทางเพศออนไลน์: การข่มขู่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อให้สร้างหรือแบ่งปันภาพหรือวิดีโอของตนเองที่สื่อไปในทางเพศ
- การล่อลวง: การชักชวนให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมทางเพศ
- การครอบครอง แจกจ่าย และได้รับมาซึ่งสื่อที่แสดงการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก: การครอบครอง การได้รับ หรือการแจกจ่ายภาพที่แสดงการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก (CSAM) ไม่ว่าจะได้มาเพราะการหลอกล่อหรือไม่ ล้วนส่งผลร้ายต่อเด็กในสื่อที่แสดงการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กนั้น

ใครบ้างที่เสี่ยง

ผู้เสียหายอาจมีอายุเท่าไร เชื้อชาติ เพศ หรือสัญชาติใดก็ได้ มีประชากรเด็กจำนวนหนึ่งที่มีปัจจัยความเสี่ยงสูงกว่าต่อการถูกค้าหรือถูกแสวงหาประโยชน์

¹พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๖๒ เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๔๕ ก ราชกิจจานุเบกษา ๗ เมษายน ๒๕๖๒

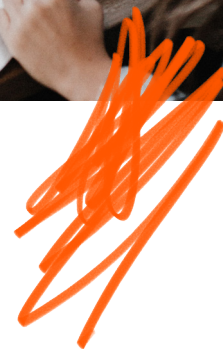
²<http://www.sawan-la.ago.go.th/index.php/2014-04-04-07-57-17>

³<http://www.caht.ago.go.th/index.php/33>

⁴http://web.backtohome.org/missing_charts.php

ปัจจัยความเสี่ยงของเยาวชน

- การอยู่นอกบ้าน (เยาวชนที่เร่ร่อน กำพร้า หรือหนีออกจากบ้าน)
- เด็กซึ่งมาจากครอบครัวที่ไม่มั่นคงปลอดภัย หรือไม่เคยเห็นภาพความเป็นพ่อแม่
- ผู้ย้ายถิ่นฐานที่เป็นวัยรุ่น หรือเกิดในต่างประเทศ
- วัยรุ่นซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มประชากรเพศทางเลือก
- เด็กที่เกี่ยวข้องกับระบบสวัสดิการสำหรับเด็ก
- เด็กที่ใช้ชีวิตอยู่ในความยากจน
- เด็กที่เป็นชนกลุ่มน้อย
- นักเรียนที่มีปัญหาด้านสุขภาพเชิงพฤติกรรม
- เด็กที่ถูกทำร้าย (ทางเพศ ร่างกาย อารมณ์ หรือจิตใจ)
- เด็กที่บกพร่องด้านการเรียนรู้ ด้านร่างกายหรือมีพัฒนาการช้า
- นักเรียนที่ขาดการสนับสนุนทางสังคม
- เด็กที่มีแนวโน้มจะปลื้มตัวเองหรือมีความนับถือตนเองต่ำ
- เยาวชนที่เสพติดแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด
- เยาวชนที่ไม่ได้รับการตอบสนองต่อความจำเป็นในชีวิต หรือได้รับการสนับสนุนด้านรายได้น้อย
- เยาวชนที่ขาดโอกาส หรือรู้สึกหมดหวังที่จะทำความฝันของตนให้สำเร็จ
- เยาวชนที่มีส่วนร่วมในพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงอยู่ก่อนแล้ว (ยาเสพติด การดื่ม การส่งข้อความที่มีเนื้อหาทางเพศ ฯลฯ)

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการกำจัดการค้ามนุษย์อย่างไร

ระบบโรงเรียนอย่างเป็นทางการให้โอกาสที่ดีที่สุดในการเข้าถึงและสร้างอิทธิพลต่อเด็กนักเรียนส่วนใหญ่ภายในครั้งเดียวให้โครงสร้างที่เอื้อต่อพวกเขาในการเตรียมความพร้อมและปกป้องตนเองได้ดีขึ้น อีกทั้งยังให้อ่านาจพวกเขาที่จะสนับสนุนและแสดงออกถึงความรักชอบด้วย นอกจากนี้ โรงเรียนยังเป็นสถานที่ซึ่งแวดล้อมไปด้วยผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ ที่สามารถบ่งชี้เยาวชนซึ่งมีความเสี่ยง ให้ความช่วยเหลือและการสนับสนุนแก่พวกเขา

ผู้มีส่วนได้เสียด้านการศึกษามีบทบาทในฐานะของผู้มีอิทธิพล มากกว่าจะเป็นแค่เพียงผู้ที่ยินดู ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง: กรรมการควบคุมดูแล คณะกรรมการโรงเรียน เจ้าหน้าที่ธุรการ ที่ปรึกษาแนะแนว นักการศึกษา บุคลากรโรงเรียน (เช่นเจ้าหน้าที่ทรัพยากรพยาบาลประจำโรงเรียน พนักงานขับรถโรงเรียน เจ้าหน้าที่โรงอาหาร) ผู้ปกครอง และนักเรียน

วิธีการและเครื่องชี้วัด

สังเกตวิธีที่ผู้ค้ำนุชยใช้และนับเอาเป็นตัวชี้วัดที่ส่งสัญญาณเตือนว่า นักเรียนอาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำนุชย หรืออยู่ในสภาวะการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำนุชย

- เป็นที่รู้กันว่าผู้ค้ำนุชยทำหน้าที่สรรหาและล่อลวงเด็ก พวกเขาอาจจะเป็นคนแปลกหน้า เป็นสมาชิกในครอบครัว คนคุ้นเคย พนักงาน แมงดา และอาจเป็นกระทั่งวัยรุ่นหรือเพื่อนกันเอง
- ผู้ค้ำนุชยใช้กลวิธีสรรหากับเยาวชนที่เปราะบาง หลายคนเป็นนักเรียนที่มีความเสี่ยง พวกเขาสร้างความไว้วางใจกับเหยื่อที่ตกเป็นเป้าหมาย และล่อลวงคนเหล่านั้นผ่านสังคมออนไลน์ การส่งข้อความ การพูดคุยทางไลน์ สถานบันเทิง บริเวณละแวกใกล้เคียง ป้ายรถเมล์ แหล่งช้อปปิ้ง ระหว่างงานกิจกรรมที่โรงเรียน และแม้กระทั่งผ่านนายหน้า
- ผู้ค้ำนุชยใช้นักเรียนเป็นนายหน้า หลอกพวกเขาเข้าสู่อการค้ำนุชยผ่านกลุ่มพรรคพวก และล่อลวงให้สร้างความสัมพันธ์และมิตรภาพกับเพื่อน ๆ ของพวกเขาต่อ เพื่อที่จะนำนักเรียนคนอื่น ๆ ไปหาผู้ค้ำนุชยนั่นเอง
- ผู้เสียหายแต่ละรายมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน และทนต่อการตกเป็นเหยื่อได้หลากหลายวิธี

การบังคับ - อำนาจ	การฉ้อโกง - การหลอกลวง	การบีบบังคับ - การล่อลวง
• การคุกคาม • การล่อลวงละเมิดทางเพศ • การล่อลวงละเมิดทางร่างกาย • การใช้สารเสพติดให้โทษ • การล่อลวงละเมิดทางจิตใจ • แรงงานบังคับ • การควบคุม	• การแสวงหาประโยชน์จากความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ • การเตรียมเพื่อให้เกิดความไว้นื้อเชื่อใจ • การล่อลวง: การเกี่ยวพาราสีเพื่อเข้าสู่ความสัมพันธ์โรแมนติก • คำหลอกลวงเรื่องชีวิตที่ดีขึ้นทั้งด้านการเงิน การคุ้มครอง และความมั่นคงทางอารมณ์ • โอกาสการทำงานที่เป็นเท็จ	• ความละอายและความหวาดกลัว • การคุกคามและการกดดัน • การกรรโชก • การข่มขู่ • การกรรโชกทางเพศออนไลน์ • แรงงานขัดหนี้ • แรงงานผูกมัด • ทาสในเรือนเบี้ย

ขณะที่เชื่อว่าทุกพฤติกรรมจะนำไปสู่การตกเป็นเหยื่อการค้ำนุชย แต่ก็มีสัญญาณที่ชัดเจนบางอย่าง ซึ่งช่วยให้ระบุตัวนักเรียนที่อาจแสดงลักษณะอันเกี่ยวข้องกับการค้ำนุชยได้ นักการศึกษาสามารถมองหาตัวบ่งชี้ด้านกายภาพ พฤติกรรมหรืออารมณ์ สิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ในตัวนักเรียน

ด้านกายภาพ

- แสดงอาการอ่อนเพลียหรืออดหลับอดนอนที่โรงเรียน
- แสดงร่องรอยของการปฏิเสธอาหาร หรือการดูแลด้านการแพทย์หรือทันตกรรม
- มีหลักฐานของสุขลักษณะส่วนตัวที่ไม่ดี หรือเปลี่ยนความสนใจอย่างกะทันหันต่อสุขลักษณะส่วนตัว
- มีรอยสักที่ใช้เพื่อสร้างตราประทับ (เช่น สัญลักษณ์แก๊ง ชื่อ หรือสโลแกน)
- เผยให้เห็นรอยไหม้หรือรอยแผลเป็น ซึ่งบ่งบอกถึงการถูกละเมิด
- สวมเครื่องแต่งกายที่ไม่เหมาะสม
- สัญญาณของการใช้สารเสพติด

ด้านพฤติกรรม/ อารมณ์

- แสดงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในบุคลิกภาพ (เช่น ความโกรธ ภาวะซึมเศร้า ความกลัว)
- แสดงออกชัดเจนว่ามีความเกี่ยวข้องกับคนที่พวกเขากำลังพูดคุยหรือพบปะ
- มีพฤติกรรมเก็บเนื้อเก็บตัวหรือแยกตัวออกจากสังคม
- แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกลบด้านทางหรือการแยกตัวจากสังคม ครอบครัวและเพื่อนฝูง
- กลัวที่จะพูดคุยกับบุคลากรของโรงเรียน เนื่องจากถูกติดตามและควบคุมอย่างใกล้ชิดโดยผู้ค้ำมนุษย์
- หลีกเลี่ยงการสบตาหรือขัดขวางการแตะเนื้อต้องตัว
- มีส่วนร่วมในพฤติกรรมส่อสอน

ด้านสิ่งแวดล้อมและ สถานการณ์

- เห็นได้ชัดถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันทันทีในเรื่องประสิทธิภาพการเรียนรู้
- มีการหนีเรียนบ่อยครั้ง (เช่น การขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผลสมควร ไม่เข้าโรงเรียนหรือชั้นเรียนเป็นประจำ ขาดเรียนบ่อย ขาดเรียนในช่วงเปิดภาคเรียน)
- แสดงความไม่คงเส้นคงวา ถูกฝึกหรือมีการซักซ้อมเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมหลังเลิกเรียน
- อ้างถึงการเดินทางบ่อย ๆ หรือมีชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน
- มี “แฟนหนุ่ม แฟนสาว หรือเพื่อน” ที่อายุน้อยกว่าหรือมีอำนาจควบคุม
- อยู่ ๆ ก็ได้รับมีสิ่งของเครื่องใช้ใหม่ ๆ (เช่น เสื้อผ้า โทรศัพท์ เครื่องประดับ เครื่องสำอาง)
- มีบันทึกการย้ายโรงเรียนหลายครั้ง

Recommendations for Human Trafficking Prevention Education

หลักสูตรและแหล่งข้อมูล

นำเอาหลักสูตรและแหล่งข้อมูลการค้ำมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพไปใช้

ตัวอย่างแนวทางของแหล่งข้อมูลการศึกษาด้านการป้องกันการค้ำมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

- เนื้อหาที่อ้างอิงตามหลักฐานหรือพิจารณาตามหลักฐานที่มีอยู่
- เหมาะกับพัฒนาการและวัย เพื่อสร้างจิตสำนึกและการป้องกัน (เช่น สิทธิมนุษยชน อัตลักษณ์ ความสัมพันธ์ที่ดี ความปลอดภัยทางดิจิทัล)
- สอดคล้องกับมาตรฐานในแต่ละระดับ (เช่น สุขภาพ สุขศึกษา สังคมศึกษา)
- มีผู้เชี่ยวชาญเป็นศูนย์กลาง โดยประเมินผู้รอดชีวิตและบาดแผลทางจิตใจ
- ทั้งก่อนและหลังเกิดเหตุ รวมถึงวิธีรวบรวมข้อมูล
- ความหลากหลายและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (เช่น เพศ เชื้อชาติ เพศทางเลือก)
- ปัจจัยการป้องกัน ปัจจัยการปกป้อง และปัจจัยความเสี่ยง
- ขั้นตอนการรายงาน

แนวทางเชิงรุก

พัฒนานโยบายและข้อตกลงสำหรับการตอบสนองต่อการเปิดเผยข้อมูลจากผู้ที่ต้องสงสัยว่าเป็นเหยื่อ

โรงเรียนสามารถใช้แนวทางเชิงรุกเพื่อสร้างนโยบายและข้อตกลงที่เข้มแข็ง คล้ายกับขั้นตอนที่ใช้ไปแล้วในการรายงานที่จำเป็นเรื่องการข่มขืนและการล่วงละเมิดเด็ก เนื่องจากการค้าเด็กเป็นการทารุณกรรมเด็ก

ตัวอย่างการดำเนินการที่เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนทำได้เมื่อสร้างนโยบายและมาตรการ

- วางแผนและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนทุกคนเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง: ปัจจัยเสี่ยงสำหรับเด็กที่เปราะบาง สัญญาณอันตรายและตัวบ่งชี้ วิธีการชี้แนะผู้เชี่ยวชาญเป็นศูนย์กลาง วิธีมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ซึ่งอาจจะเป็นเหยื่อ และมาตรการเรื่องการรายงานเพื่อเปิดเผยข้อมูล
- สร้างแบบจำลองความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพนักงาน
- สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อสนับสนุนนักเรียนซึ่งอาจจะอยู่ในสภาพเปราะบางหรือตกเป็นเหยื่อ
- ทำการอ้างอิงที่เหมาะสมไปยังบุคลากรในโรงเรียนและผู้ติดต่อในชุมชน
- รับรู้และรายงานการค้ำมนุษย์ที่น่าสงสัยต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ร่วมมือกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ เพื่อปกป้องเส้นทางที่นักเรียนใช้เดินทางไปและกลับจากโรงเรียน

นักการศึกษาควรหลีกเลี่ยงการสืบสวนคดีค้ำมนุษย์ บุคลากรในโรงเรียนไม่ต้องพิสูจน์ว่ามีการค้ำมนุษย์มีอยู่จริง และไม่ควรถอดันให้เด็กเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการบาดเจ็บหรือสถานการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดและ/หรือการถูกทอดทิ้งด้วย อย่างไรก็ตาม พวกเขาคควรรายงานสัญญาณที่น่าสงสัยและให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ติดตามจากการรายงาน

ตัวอย่างขั้นตอนของมาตรการหากเจ้าหน้าที่โรงเรียนสงสัยว่ามีการค้ามนุษย์:

- ประเมินสถานการณ์ของนักเรียนต่อพฤติกรรมที่ดูมีพิรุธ
- ใช้ความระมัดระวังเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดอันตรายต่อเหยื่อ
- ใช้วิธีเน้นผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง
- บันทึกและจัดทำเอกสารข้อมูลให้มากที่สุดเพื่อการรายงาน
- อ้างถึงบุคลากรในโรงเรียนและผู้ติดต่อชุมชนที่เหมาะสม (เช่น เจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กในท้องถิ่น ผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ให้บริการด้านการให้คำปรึกษา ผู้ปกครอง)
- ตรวจสอบผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในวิทยาเขตและปัญหาด้านความปลอดภัย (เช่น การจัดหางาน การกลั่นแกล้ง การล่วงละเมิด)

พันธมิตร

เพิ่มความตระหนักของชุมชน ผู้ปกครอง และนักเรียน

- เป็นพันธมิตรกับผู้เชี่ยวชาญด้านการบังคับใช้กฎหมายในท้องถิ่น และหน่วยงานที่สนับสนุน เพื่อจัดทำหลักสูตรสร้างจิตสำนึกของผู้ปกครองเกี่ยวกับอันตรายและสัญญาณเตือนภัยการค้ามนุษย์
- ผลิตรณรงค์สร้างจิตสำนึกในโรงเรียนและชุมชน
- จัดหลักสูตรและบทบาทสำหรับพ่อแม่และผู้ปกครอง เพื่อให้พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของความปลอดภัยและความมั่นคงของเด็กทั้งในโรงเรียนและขณะไปกลับจากโรงเรียน

พันธมิตรในโรงเรียน	พันธมิตรในชุมชน
• เจ้าหน้าที่ธุรการ • ครู • เจ้าหน้าที่บุคลากร • นักจิตวิทยา • ที่ปรึกษาแนะแนว • พยาบาล • คนขับรถเมล์ • พนักงานโรงอาหาร	• การบังคับใช้กฎหมาย • บริการสวัสดิการเด็ก • ชุมชน/กลุ่มพลเมือง • ศูนย์สนับสนุน • ความร่วมมือด้านการค้ามนุษย์ • องค์กรซึ่งตั้งขึ้นบนพื้นฐานความเชื่อทางศาสนา • เจ้าของธุรกิจ • ระบบขนส่งมวลชน

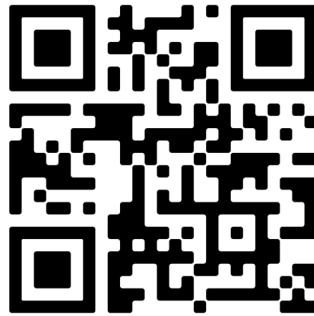

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม:

คุณเห็นฉันไหม?
วิดีโอและโปสเตอร์

คู่มือผู้ปกครองสำหรับเด็ก
และวัยรุ่น

แหล่งข้อมูลความปลอดภัย
ดิจิทัล

หากคุณสงสัย ให้คุณแจ้ง

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (OSCC) กระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์
สายด่วน 1300

กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์
(ATPD) กองบัญชาการตำรวจสอบสวน
กลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สาย
ด่วน 1191

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมและแหล่งอ้างอิง โปรดเข้าไปที่:
A21.ORG/EDUCATION